

Debatten har bl.a. fundet sted i lyset af Højesterets domme af 26. oktober 2006 i tre sager om seksuelt misbrug af børn (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2007, henholdsvis side 244, 254 og 258). Dommene affødte sålydende spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg til justitsministeren (spørgsmål nr. 45 (Alm. del) af 27. oktober 2006):

»Højesteret har 26/10-06 afsagt 3 domme, som skærper straffene for seksuelle krænkelse af børn (se vedlagte referater af dommene). Det fremgår bl.a., at Højesteret har tillagt det betydning, at der ved en ændring fra 2002 af straffeloven var tilsigtet en skærpelse af straffen for seksuelle overgreb mod børn. Hvilke overvejelser giver dommene ministeren anledning til, herunder i forhold til formålet med straffelovsændringen i 2002, og hvorfor straffes seksuelle overgreb på børn ikke på niveau med voldtægt?»

I svaret af 6. december 2006 fra justitsministeren (Lene Espersen) anføres følgende:

»Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har anført følgende:

»1. Som nævnt i spørgsmålet afsagde Højesteret den 26. oktober 2006 domme i tre sager om seksuelle overgreb mod børn. I to af sagerne blev den af landsretten udmålte straf skærpet. I den sidste sag stadfæstede Højesteret landsrettens dom.

I den ene af de to sager, hvor straffen blev skærpet, var den tiltalte fundet skyldig i flere seksuelle overgreb efter straffelovens § 222, stk. 1, jf. § 225, herunder tre anale samlejer begået over for en 12-årig dreng. Han var endvidere dømt for blufærdighedskrænkelser over for to drenge på henholdsvis 10 og 11 år samt for besiddelse af en mindre mængde børneporno.

Straffen blev af Højesteret forhøjet fra fængsel i 1 år til fængsel i 2 år og 9 måneder. Højesteret lagde herved vægt på grovheden og omfanget af de begåede overgreb samt på, at den tiltalte mange gange tidligere var straffet for seksuelle overgreb mod børn. Højesteret udtalte endvidere, at det ved strafudmålingen skulle "...tillægges betydning, at der ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 er tilsigtet en vis skærpelse af straffen for seksuelle overgreb mod børn efter straffelovens § 222."

I den anden sag, hvor straffen blev skærpet, var den tiltalte fundet skyldig i flere seksuelle overgreb efter straffelovens § 222, stk. 2, jf. § 225, herunder to anale samlejer begået over for en 10-11-årig dreng samt blufærdighedskrænkelser begået over for drengens 6-årige lillebror.

I denne sag blev straffen af Højesteret forhøjet fra fængsel i 1 år og 3 måneder til fængsel i 1 år og 9 måneder. Højesteret lagde herved vægt på grovheden og omfanget af de begåede overgreb. I formildende retning lagde Højesteret vægt på den tiltaltes gode personlige forhold og på, at han var ustraffet. Højesteret udtalte også i denne sag, at det ved strafudmålingen skulle "...tillægges betydning, at der ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 er tilsigtet en vis skærpelse af straffen for seksuelle overgreb mod børn efter straffelovens § 222."

I den sidste sag var den tiltalte dømt for incest efter straffelovens § 210, jf. § 222, stk. 1, jf. § 224, og for blufærdighedskrænkelser begået over for sin 14-15-årige datter. Overgrebene, der havde karakter af anden kønslig omgængelse end samleje og befølinger mv., men ikke omfattede samleje, havde fundet sted adskillige gange hver uge i en periode på ca. et halvt år.

Højesterets flertal på tre dommere stadfæstede den af landsretten udmålte straf på 1 års fængsel. To dommere stemte for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år og 6 måneder. Højesteret lagde herved vægt på hyppigheden af forholdene og disses karakter. Endvidere blev ændringen af straffelovens § 222 ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 – på samme måde som i de to andre sager – tillagt betydning.

2. Som det fremgår, drejede de tre sager sig om strafudmålingsniveauet i sager om overtrædelse af straffelovens § 222 efter ændringen af bestemmelsen ved lov nr. 380 af 6. juni 2002. ...

3. ...

Under Højesterets behandling af de ovennævnte sager – hvor der ikke havde været anvendt tvang over for barnet – gjorde anklagemyndigheden uden direkte støtte i forarbejderne til lovændringen det synspunkt gældende, at straffen for seksuelle overgreb mod mindre børn ikke bør være lavere end straffen for voldtægt.